

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 19 lipca 2023 r.

DIH-2.707.19.2023.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 21/2023

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.) dalej zwanej: „kpa”, w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 846) dalej zwanej: „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.), dalej zwanej: „ustawą o Inspekcji Handlowej”

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 12 czerwca 2023 r. złożonego przez Rafała Gwarę prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Rafał Gwara w Młodzieszynku (dalej: „przedsiębiorca” lub „strona”) od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 25 maja br. nr PO.60.KPC.2.2023.KS, nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty 2 691,00 zł (słownie: dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa pobranego 1 marca br. podczas kontroli na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy

postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

W trakcie kontroli przeprowadzonej 1 marca br. na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako „Mazowiecki WIH”), pobrali do badań z partii liczącej 2903 litry próbki benzyny bezołowiowej Pb95, tj. próbkę numer 0421/23/8594 i próbkę kontrolną numer 5903/23/8594 w ilości 4,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 37/2023.

Następnie, inspektorzy, 2 marca br. przekazali próbkę benzyny bezołowiowej Pb95 nr 0421/23/8594 i próbkę kontrolną nr 5903/23/8594 do akredytowanego, niezależnego Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „UOKiK”) w Bydgoszczy, na podstawie protokołu przyjęcia próbki do badań nr 100/PP/2023.

Z uwagi na nieobecność kontrolowanego przedsiębiorcy w trakcie kontroli, przy piśmie z 2 marca br., Mazowiecki WIIH przekazał stronie upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr 124/2023 wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego oraz protokół kontroli nr PU.8361.83.2023.

Pismem z 13 marca br. Mazowiecki WIIH sprostował oczywiste omyłki w protokole kontroli nr PU.8361.83.2023 z 1 marca br.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 357/PP/2023) wykazały, że oferowana w dniu kontroli benzyna bezołowiowa Pb95 (o numerze próbki 0421/23/8594), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr: indeks lotności, którego wynik badania wyniósł 1195, przy wymaganiach jakościowych 1150 dla okresu przejściowego trwającego od 1 marca do 30 kwietnia.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 14 marca br. na stacji paliw należącej do przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH poinformowali stronę o wynikach badań próbki benzyny bezołowiowej Pb95 pobranej 1 marca br. o numerze 0421/23/8594, przekazali protokół z badań nr 357/PP/2023 oraz poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 5903/23/8594, pobranej w toku kontroli 1 marca br. i konieczności wpłaty zaliczki na poczet tego badania. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa do złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

Pismem z 28 kwietnia br. Mazowiecki WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa ciekłego, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W treści pisma poinformowano stronę, że na podstawie art. 10 § 1 kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją z 25 maja br. nr PO.60.KPC.2.2023.KS, Mazowiecki WIIH nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty 2 691,00 zł (słownie: dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt jeden złotych) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa pobranego do badań laboratoryjnych 1 marca br. podczas kontroli na należącej do strony stacji paliw.

Pismem z 12 czerwca br. przedsiębiorca wniósł odwołanie od decyzji Mazowieckiego WIIH z 25 maja br. nr PO.60.KPC.2.2023.KS. Strona wskazała, iż dostawcą paliwa na jej stację jest Polski Koncern Naftowy ORLEN i sama nie ma możliwości ingerowania w jakość sprzedawanego paliwa. Przedsiębiorca podkreślił, iż sprawdzał prognozę pogody i uznał, że dopiero po sprzedaniu paliwa zimowego, zamówi paliwo przejściowe, aby klient miał paliwo najwyższej jakości. Ponadto strona wniosła o obciążenie jej jedynie kwotą 50,00 zł, stanowiącą koszt badania parametru indeks lotności.

Przy piśmie z 19 czerwca br., Mazowiecki WIIH przekazał do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”, „organ drugiej instancji”) ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw.

Pismem z 23 czerwca br. Prezes UOKiK, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Pismo zostało doręczone 29 czerwca br. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgromadzony w niniejszym postępowaniu materiał dowodowy, wskazuje iż przedsiębiorca, wprowadził do obrotu benzynę bezołowiową Pb95 niespełniającą wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, wydanym na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne Laboratorium UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 357/PP/2023), Prezes UOKiK stwierdził, że pobrana 1 marca br. benzyna bezołowiowa Pb95 (o numerze próbki 0421/23/8594), nie spełniała wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu

kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr indeks lotności, którego wynik badania wyniósł 1195, przy wymaganiach jakościowych 1150 dla okresu przejściowego trwającego od 1 marca do 30 kwietnia.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż badanie próbki benzyny bezołowiowej Pb95 nr 0421/23/8594, pobranej 1 marca br., wykazało jednoznacznie, że nie spełniała ona wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr indeks lotności.

Odnosząc się do stanowiska strony zawartego w odwołaniu Prezes UOKiK, wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes UOKiK zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes UOKiK (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej.

Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga - próbka kontrolna - na wniosek kontrolowanego.

Przepis art. 24 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. A zatem, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, przepisy obligują wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Obowiązek ten dotyczy każdego przypadku, gdzie badania wykazały niewłaściwą jakość paliwa, niezależnie od ilości naruszonych parametrów i skali tych naruszeń.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes UOKiK, jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W tym miejscu wypada dodać, że strona prawidłowo pouczona o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 5903/23/8594, pobranej w toku kontroli 1 marca br., wniosku takiego nie złożyła, co z kolei spowodowało, że wynik badania próbki nr 0421/23/8594, stał się wynikiem ostatecznym. W konsekwencji, badanie próbki benzyny bezołowiowej Pb95 nr 0421/23/8594, pobranej 1 marca br., wykazało jednoznacznie, że nie spełniała ona wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr indeks lotności.

W świetle powyższych faktów niewątpliwym jest, że w niniejszym postępowaniu ziszcila się przesłanka, o której mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2 ww. ustawy. Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Mazowiecki WIIH ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie wystawionego przez naczelnika laboratorium kosztorysu przeprowadzonych badań laboratoryjnych nr 11/2023 z 8 marca br., który to fakt wskazano w zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się do wniosku strony o obciążenie jej jedynie kwotą 50,00 zł, stanowiącą koszt badania parametru indeks lotności, Prezes UOKiK wyjaśnia, że art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obliguje organ administracji do nałożenia na kontrolowanego przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Z treści tego przepisu wynika wprost, że dotyczy on kosztów badań przeprowadzonych, a nie kosztów badań parametrów jakościowych, które okazały się być niezgodne z wymaganiami jakościowymi określonymi dla danego rodzaju paliwa. Z tych też względów, brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku strony.

Odnosząc się do wyjaśnień strony, iż dostawcą paliwa na jej stację jest Polski Koncern Naftowy ORLEN i sama nie ma możliwości ingerowania w jakość sprzedawanego paliwa, Prezes UOKiK wyjaśnia, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, że z protokołu pobrania próbek paliw nr 37/2023 wynika, że próbki pobrano zgodnie z wymaganiami zawartymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1035). Strona nie kwestionowała ustaleń i przebiegu kontroli udokumentowanych w protokole z 1 marca br. Z materiału dowodowego wynika, że stan pojemników w momencie ich przyjmowania do badań nie budził zastrzeżeń akredytowanego niezależnego laboratorium, co potwierdza protokół przyjęcia próbek do badań nr 100/PP/2023 z 2 marca br.

Ponadto należy wskazać, że organ administracji wydając decyzję na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie dysponuje uznaniem administracyjnym, lecz działa w ramach decyzji związanej, co oznacza, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. Z powyższego przepisu wynika, że nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych uzależnione jest jedynie od wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych. W związku z powyższym argumentacja strony o braku przyczynienia się do zaistnienia naruszenia nie może być uwzględniona. Dodatkowo należy zauważyć, że istotą regulacji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest to, że odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym

samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie, czy ma się tego świadomość, czy też nie.

Odnosząc się do wyjaśnień strony dotyczących sprzedaży paliwa zimowego w okresie przejściowym, to wynika z nich jednoznacznie, iż przedsiębiorca zdawał sobie sprawę z faktu, iż od 1 marca obowiązują wymagania jakościowe dla okresu przejściowego, a pomimo tego oferował w sprzedaży paliwo zimowe. Strona jako profesjonalista w zakresie sprzedaży paliw, musiała sobie tym samym zdawać sprawę z tego, że w razie kontroli jakości paliwa, może ono od 1 marca nie spełniać wymagań jakościowych, co z kolei będzie skutkowało koniecznością uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

W związku z powyższym, należność pieniężną wynikającą z decyzji Mazowieckiego WIIH z 25 maja br. nr PO.60.KPC.2.2023.KS należy wpłacić na rachunek wskazany w ww. decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r.

poz. 259, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r.

w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a